Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Hábovy šestinotóny

zobrazit sken

Tištěná média, Datum publikace: 31.10.2026 0:00, Datum importu: 31.10.2026 0:06, Zdroj: Magazín Víkend DNES, Autor: Martin Zvěřina, Rubrika: Lidové noviny - orientace - výběr, Strana: 10, Periodicita: Týdně, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: CZ, AVE: 33 192 Kč, GRP: 2,1, OTS: 188 865, Prodaný náklad: 65 707, Tištěný náklad: 77 548, Čtenost: 188 865, Plocha: 6324 mm²

Repliku unikátního šestinotónového harmonia uvidí pražské publikum na dvou koncertech, 5. a 12. listopadu. Nástroj Aloise Háby z třicátých let oživil v roce 2018 Miroslav Beinhauer při příležitosti **ostravské** inscenace Hábovy **opery** Přijď království Tvé (Nezaměstnaní). Nástroj vzbudil veliký zájem posluchačů i autorů a začaly pro něj vznikat nové skladby.

Replika bude představena nejprve v Národním muzeu a o týden později v holešovickém DOX+. Zahraje na něj Miroslav Beinhauer a kromě Hábových děl uvede práce současných autorů, například Adriána Demoče, Philla Niblocka, Klause Langa, Iana Mikysky a Martina Smolky. Zatímco koncert v Národním muzeu bude recitálem, v DOX+ vystoupí též **Ostravská** banda, řízená Petrem Kotíkem a Brunem Ferrandisem.

Zásadní šestinotóny I a II, 5. a 12. listopadu, Národní muzeum a DOX+, Praha.

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu

Hábovy šestinotóny

Repliku unikátního šestinotónového harmonia uvidí pražské publikum na dvou koncertech, 5. a 12. listopadu. Nástroj Aloise Háby z třicátých let oživil v roce 2018 Miroslav Beinhauer při příležitosti ostravské inscenace Hábovy opery Přijď království Tvé (Nezaměstnaní). Nástroj vzbudil veliký zájem posluchačů i autorů a začaly pro něj vznikat nové skladby. Replika bude představena nejprve v Národním muzeu a o týden později v holešovickém DOX+. Zahraje na něj Miroslav Beinhauer a kromě Hábových děl uvede práce současných autorů, například Adriána Demoče, Philla Niblocka, Klause Langa, Iana Mikysky a Martina Smolky. Zatímco koncert v Národním muzeu bude recitálem, v DOX+ vystoupí též Ostravská banda, řízená Petrem Kotíkem a Brunem Ferrandisem. **Martin Zvěřina**

Zásadní šestinotóny I a II, 5. a 12. listopadu, Národní muzeum a DOX+, Praha.

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu

číslo 44 ● 31. října – 1. listopadu 2026

Víkend DNES

Zpátky do kasáren

ROZHOVOR → STR. 4

Ambasadorka naděje

Věra Zukalová je ambasadorkou onkologických pacientů. Sama si prošla těžkou zkušeností.

PŘÍBĚH → STR. 5

Niagarou v sudu

Před 125 lety americká učitelka Annie Edson Taylor jako první splula Niagarské vodopády.

Stoletá *Route 66*

Americké státy se díky silnici staly spojenými. Byla cestou za snem i deziluzí.

PANORAMA → STR. 6

VÝLETNÍK → STR. 10

Novodobá skalní galerie

Teprve v roce 2018 se zrodila skalní galerie tří desítek soch a reliéfů v Brništi na Českolipsku.

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu

Proč se dnes vrátit do podzemí

Lon Chaney jako Fantom ve filmu z roku 1925. FOTO GETTY IMAGES

DAVID LANCZ

Právě dnes je Halloween, svátek, kdy se rádi bojíme. A vždy platilo, že strach má delší dozvuk, když si ho musíme sami představovat, než když působí z televizní obrazovky anebo plátna kin. Proto je nejlepší horory číst, ne se na ně dívat. A jedním z nejvděčnějších je *Fantom Opery* Gastona Lerouxe. Zvlášť letos, kdy se jeho příběh vrací v nové filmové verzi.

Lerouxův román, vydaný roku 1910, není pouhou historkou o muži s deformovanou tváří, jenž straší v pařížské opeře. Do této podoby ho zdeformoval právě film. Je to detektivka, gotická romance i studie posedlosti, v níž se pod pozlacenými lóžemi, vykládanými sametem, skrývá labyrint chodeb, tajných dveří – a také potlačených tužeb. Fantom chce být milován, ale svou touhu proměňuje v nárok; jeho tragédie je o to znepokojivější, že v ní je cosi lidského. Leroux navíc vyprávěl s novinářskou chutí pro dokument, svědectví a záhadu. Čtenář nikdy neví, zda právě dostal důkaz, pověst, nebo další past. Ve vizuální podobě se Fantom stal nesmrtelným už díky němému filmu z roku 1925. V hlavní roli se v něm představil „muž tisíce tváří“ Lon Chaney, který si svou masku vytvořil sám. Jeho Fantom je bytostí, jejíž bolest tryská z každého pohybu. Když se odhalí jeho tvář, film s diváky nemanipuluje laciným šokem, ale ukazuje, jak rychle se soucit může změnit v hrůzu a jak krutě se krása stává společenským rozsudkem. I po století má tato verze sílu, kterou mnohé novější produkce vyměnily za lesk. Její stíny, masky a expresivní gesta dokazují, že němý film nutí obraz mluvit.

> Letošní film přenáší legendu do současné Paříže a dokazuje, že každá doba si ve Fantomovi hledá vlastní úzkost: strach z odlišnosti, strach z umělecké posedlosti.

Letošní film přenáší starou legendu do současné Paříže a dokazuje, že každá doba si ve Fantomovi hledá vlastní úzkost: strach z odlišnosti, z umělecké posedlosti, z lásky, která se vydává za právo vlastnit druhého. Film může příběh znovu rozsvítit. Ale kniha nám ponechá to nejdůležitější: tmu, kterou si dotváříme sami.

Na Halloween tedy nemusíme čekat, až něco vybafne zpoza rohu. Stačí otevřít Lerouxe. V opeře se ozve hudba, někde cvakne tajný mechanismus a my zjistíme, že nejděsivější přízraky mají lidský hlas, lidskou touhu a klíč od dveří, o nichž jsme si mysleli, že neexistují.

Fantom opery. Romantický horor. Francie, 2026. 134 minut.

TIPY

Hábovy šestinotóny

Repliku unikátního šestinotónového harmonia uvidí pražské publikum na dvou koncertech, 5. a 12. listopadu. Nástroj Aloise Háby z třicátých let oživil v roce 2018 Miroslav Beinhauer při příležitosti ostravské inscenace Hábovy opery Přijď království Tvé (Nezaměstnaní). Nástroj vzbudil veliký zájem posluchačů i autorů a začaly pro něj vznikat nové skladby. Replika bude představena nejprve v Národním muzeu a o týden později v holešovickém DOX+. Zahraje na něj Miroslav Beinhauer a kromě Hábových děl uvede práce současných autorů, například Adriána Demoče, Philla Niblocka, Klause Langa, Iana Mikysky a Martina Smolky. Zatímco koncert v Národním muzeu bude recitálem, v DOX+ vystoupí též Ostravská banda, řízená Petrem Kotíkem a Brunem Ferrandisem. **Martin Zvěřina**

Základní šestinotóny I a II, 5. a 12. listopadu, Národní muzeum a DOX+, Praha.

Frisell se vrací

Legenda světové kytary vystoupí po delší době v Jazz Docku, tentokrát v rámci turné se svým novým jazzovým triem, společně s kontrabasistou Lukem Bergmanem a bubeníkem Timem Angulou. Tito hudebníci ovládají jak rozsáhlý repertoár Frisellových skladeb, tak i standardy, populární i lidové písně, které Bill Frisell s takovou oblibou a často interpretuje. Metoda hry jejich tria je interaktivní, konverzační a připravená kdykoli zařadit nečekaný groove či spontánní improvizaci. Frisellovu v mnoha ohledech udivující profesionální kariéru, lemovanou celou řadou prestižních světových ocenění, sledují s neobyčejnou pozorností již více než 35 let zdaleka nejen jeho muzikantští kolegové, ale i odborná kritika a pochopitelně též rozsáhlá obec hudbymilovných příznivců prakticky všech stylů a žánrů. **Ondřej Bezr**

Bill Frisell Trio, Praha, Jazz Dock, 5. 11.

Gaza z druhé strany

Slýcháte-li o Gaze, bývá řeč o násilí, ba údajné genocidě. Ale vytrácí se příčina. Kdo si ji chce oživit, může sáhnout po knize Rukojmí. Je to příběh obyčejného Izraelce, jenž měl ženu a dvě dcery, živil se jako manažer kibucu, ale 7. října 2023 byl mezi unesenými při útoku Hamásu. Na svobodu se dostal v únoru 2025, kdy se dozvěděl o tom, že jeho žena i dcery byly zavražděny. Poté se snažil šířit fakta o pogromu ve světě, ale hlavně autobiograficky sepsal své věznění a přežívání v tunelech pod Gazou během 491 dnů trvajícího únosu. Ten svazek vyšel v květnu 2025 jako vůbec první knižní zpracování příběhu jednoho z unesených. Český překlad je tedy čerstvý. Zvláště v době, kdy se o zavražděných (1200 lidí) a unesených (250) ze 7. října 2023 už skoro nemluví. **Zbyněk Petráček**

Eli Šarabi: Rukojmí. Vydalo nakladatelství Zeď, Praha 2026. 240 stran.

Hluboko v hlavě

Jakou podobu mohou mít naše sny, obavy nebo vzpomínky? To můžeme zjistit v Centru současného umění DOX na výstavě Hallucinate, Children britského umělce a hudebníka Davida Tibeta. S více než 400 vystavenými díly jde o dosud nejrozsáhlejší výstavu jeho výtvarné tvorby vůbec. Projekt Hallucinate, Children nabízí pohled do uměleckého světa, v němž se prolínají výtvarné umění, hudba, literatura, mystika a fascinace zapomenutými příběhy. Prostřednictvím kreseb, obrazů i předmětů z umělcových osobních archivů a sbírek se před návštěvníkem otevírá prostor, ve kterém se nevinnost setkává s temnotou, minulost se vrací do přítomnosti a zdánlivě obyčejné symboly získávají znepokojivé významy. **Daniel Marek**

David Tibet: Hallucinate, Children. Centrum DOX, Praha, do 4. 4. 2027.

POSLEDNÍ SLOVO

Je Ševčík Chorý?

Podzimní sezonu v Praze zpestřily dvě události – jedna na fotbalovém hřišti, druhá v Poslanecké sněmovně –, které spojovaly sprostota a mentální nezralost jejich protagonistů. Důsledky obou dějů se však velmi liší.

Nejprve 17. října fotbalista pražské Slavie Tomáš Chorý ukázal vztyčený prostředníček rozhodčímu Všetečkovi, s jehož výrokem nebyl spokojen. Byl okamžitě vykázán z hrací plochy, od klubu dostal pokutu ve výši měsíčního platu, tedy dost přes milion, byl vyřazen z týmu a následně i z reprezentace.

O čtyři dny později poslanec Miroslav Ševčík poté, co poslankyně Michaela Šebelová požádala pro svůj klub o pauzu na poradu, zvolal rozverně: Menopauzu! Ševčíkův výkřik s úmyslem urazit může za přijatelný považovat snad jen moučný červ nebo člen Institutu svobody a přímé demokracie (think-tank SPD). Jelikož ve sněmovně není žádný rozhodčí, nikdo ho vykázat z jednací plochy nemohl. Další sankce jsou poněkud nejasné. Předsedové opozičních poslaneckých klubů oznámili, že s ním nebudou debatovat v televizi, a Michaela Šebelová podává podnět mandátovému a imunitnímu výboru.

Jak to dopadne, dosud nevíme, můžeme jen odvozovat z podobných situací v minulosti. V roce 2007 tehdejší premiér Topolánek ukázal vztyčený prostředníček levicové opozici. Později vysvětlil, že jen verbálně komunikoval s ministrem Kalouskem, jemuž takto sděloval, že je jednička. Mandátový a imunitní výbor, ač vyzván, řízení ani nezahájil. V roce 2020 pak tehdejší předseda Poslanecké sněmovny Vondráček ukázal v přímém televizním přenosu z předsednického „empiru“ stejné gesto jinému poslanci ANO, Okleštkovi. Ani v tomto případě k žádné sankci nedošlo.

Vraťme se však k podobnosti případu Chorého a Ševčíka. Dalo by se konstatovat, že choří oba jsou – neschopností se ovládnout a nutkáním vulgárně urážet – a že oba jsou, pokud jde o prohřešky proti dobrým mravům, recidivisté. Dál už je to ale se srovnáváním horší. Chorý přece jenom něco podstatného umí, hrát fotbal a dávat góly. Marně jsem se však pokoušel dohledat, co podstatného umí poslanec Ševčík.

Funkcionařil na VŠE i v atletice, ale jako ekonom se zmohl jen na pár bezvýznamných článků. Odborně ho ocenil pouze Institut Václava Klause v roce 2018, zatímco Daniel Münich ze CERGE-EI o něm prohlásil, že jako vědec a akademický ekonom v podstatě neexistuje. Jako motorista na sebe ovšem upozornil dávno před Filipem Turkem. V roce 2014 nezvládl čekání v koloně, na střechu auta napíchl modrý majáček, který vozil v kufru, a v protisměru ujel z dálnice záchranářskou uličkou. Není známo, zda a jak byl sankcionován.

Poučení? Dalo by se vyjádřit inovovanou verzí latinského přísloví Quod licet Iovi, non licet bovi.

Takže Quod licet deputato, non licet pedilusori. Co je dovoleno poslanci, není dovoleno fotbalistovi.

JAROSLAV VEIS

Srdečné pozdravy z Ruska

Novinář Jiří Just, s jehož postřehy z Ruska se můžete setkávat jak na stránkách Orientace LN, tak na webu Lidovky.cz, žije v Moskvě už 19 let. Za takovou dobu se již dá mluvit o tom, že zemi, kde bydlíte, znáte. Jiří Just si všímá maličkostí, které by normální smrtelník přehlédl. A především je jeho postoj k zemi, v níž bydlí, u nás vzácný: jeho texty nikdy nejsou obhajobou ruské většinové společnosti, natož Putinova režimu, zároveň ale nepovažuje všechno ruské za apriorní špatné. A tak vypráví: o událostech a jevech, jimž z Česka nevěnujeme pozornost, o Rusech a Češích a také Ukrajincích. Takovému vyprávění stojí za to naslouchat. **David Lancz**

Jiří Just: Tohle je Rusko. Vydalo nakladatelství nastole, Praha 2026. 208 stran.

Pyrocén

Hoří francouzské radnice, hoří saúdskoarabské i ruské rafinerie. V létě pak hořela rozsáhlá území ve Francii, Řecku, Itálii i Španělsku. Jak píše historik Jan Adamec: „Klimatická změna před našima očima formuje zcela novou epochu – pyrocén, v němž je oheň někde ničivý nadbytek a jinde nám v přírodě paradoxně chybí. Naše spojenectví s ním přitom začalo už před dvěma miliony let na spáleništích otevřené krajiny, kde naši prapředci objevili svou první předvařenou stravu. Právě tato evoluční výhybka nás nasměrovala od ohlodané kosti k vesmírné raketě. Otevřený oheň jsme ze svého okolí vytěsnili, teď se nám v podobě megapožárů vrací.“ **Petr Kamberský**

K vašim rukám od rána 7. listopadu.

© 2026 Newton Media CZ | newtonmedia.eu